I

(Meddelanden)

RÅDET

RÅDETS YTTRANDE

av den 19 januari 2001

om Sveriges uppdaterade konvergensprogram, 2000–2003

(2001/C 73/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken [1], särskilt artikel 9.3 i denna,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Den 19 januari 2001 granskade rådet Sveriges uppdaterade konvergensprogram, som omfattar perioden 2000–2003. Rådet konstaterar med tillfredsställelse att det uppdaterade programmet förutser fortsatta överskott i de offentliga finanserna under hela perioden fram till och med 2003, då de svenska myndigheterna vidhåller sitt medelfristiga mål med ett genomsnittligt överskott på 2 % av BNP över konjunkturcykeln. Strategin, som innebär en minskning av utgifternas andel av BNP med stöd av stränga utgiftstak och ett krav på att de lokala myndigheterna håller en balanserad budget, åtföljs av en minskning av skatternas andel av BNP. Rådet bedömer denna budgetstrategi som lämplig. Rådet noterar vidare med tillfredsställelse att skuldkvoten beräknas understiga referensvärdet på 60 % av BNP under 2000, och en fortsatt betydande minskning förväntas under den återstående perioden som programmet omfattar.

Det makroekonomiska scenario som läggs fram i programmet med en BNP-tillväxt på 3,9 och 3,5 % för åren 2000 och 2001 tycks vara realistiskt men för åren 2002 och 2003 lämnas däremot inga prognoser och i uppdateringen förväntar man sig en återhållsam ökning på 2,1 % av BNP, som beräknas vara den underliggande trendmässiga tillväxttakten.

Det budgetöverskottet, som satts som mål i det uppdaterade programmet, ger en tillräckligt stor säkerhetsmarginal för att under normala förhållanden referensvärdet på ett underskott på 3 % av BNP för balansen i de offentliga finanserna inte skall överträdas. Rådet finner att Sverige fortsätter att uppfylla kraven enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Dessutom välkomnar rådet den uppmärksamhet som i programmet ägnas åt långsiktig hållbarhet i de offentliga utgifterna. Rådet noterar att den svenska strategin i detta fall är avhängigt av att ett överskott på 2 % av BNP kan vidmakthållas över en 15–årsperiod. En sänkt skuldsättning och minskade räntebetalningar kommer att ge utrymme för att täcka en stor del av kostnaderna för en åldrande befolkning som man kommer att ställas inför under kommande år. Rådet uppmuntrar också Sverige att fortsätta sökandet efter andra vägar för att begränsa statens utgifter eftersom programmet ger vid handen att Sverige kan få svårigheter att vidmakthålla ett markant högre skattetryck än det som man finner i de flesta andra länder.

Rådet noterar att Sverige för närvarande med god marginal uppfyller konvergenskriteriet för prisstabilitet och att fortsatta insatser avseende det inhemska inflationsmålet troligen kommer att överensstämma med ECB:s prisstabilitetsmål. Utvecklingen av de långa räntorna i Sverige under senare år speglar tydligt en gynnsam utveckling av grundläggande ekonomiska faktorer som förväntas fortsätta i framtiden. Skillnaden mellan de svenska långa räntorna jämfört med räntenivåer i euro har därför minskat och Sverige fortsätter att uppfylla konvergens-

[1] EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

kriteriet för räntan. Även om kronan när det gäller växelkursen har uppvisat lägre volatilitet under senare år, upprepar rådet att Sverige behöver visa sin förmåga att upprätthålla en lämplig paritet mellan kronan och euron över en tillräckligt lång tidsperiod utan några allvarliga spänningar. Som rådet angav i sitt yttrandet över 1999 års uppdaterade konvergensprogram [1] förväntar man sig att Sverige beslutar sig för en anslutning till ERM2 i sinom tid.

Inom ramen för den nuvarande starka ekonomiska tillväxten utgör en fortsatt återhållsam löneutveckling en viktig stabiliseringsfaktor och ett måttfullt resultat av avtalsförhandlingar under 2001 och 2002 är av avgörande betydelse. Nuvarande indikationer tyder på att de nya löneavtalen endast kommer att medföra något högre löneökningar, men det finns risk för större ökningar. Rådet uppmuntrar därför Sverige föra en skattepolitik som stöder den monetära politiken för att nå inflationsmålet i enlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken. Under det att inflationstrycket varit lågt under 2000 och förväntas hållas nere under 2001, finns det emellertid en risk för en överhettning av ekonomin och ett hot mot prisstabiliteten om en återhållsam löneutveckling inte kan vidmakthållas. I ett sådant fall vore det olämpligt med en expansiv skattepolitik under 2001 och 2002 i en ekonomi där kapacitetsutnyttjandet befinner sig över eller nära den totala produktionskapaciteten.

För att åstadkomma en högre och hållbar ekonomisk tillväxt vidmakthålls strategin från tidigare program och strukturåtgärder vidtas i syfte att stärka utbudssidan i ekonomin. Bland dessa åtgärder kommer en sänkning av det mycket höga skattetrycket att ge människor en ökad stimulans och uppmuntra dem till arbete i enlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken. Rådet välkomnar dessa strukturåtgärder och uppmuntrar den svenska regeringen att fullfölja dessa initiativ med beslutsamhet och särskilt fortsätta att lätta på det mycket höga skattetrycket.

---

[1] Rådets yttrande av den 31 januari 2000 om Sveriges uppdaterade konvergensprogram, 1999–2002 (EGT C 60, 2.3.2000, s. 5).